

تاریخ پنهان آیه چهل - شماره یک

رازگشایی پیشگویی‌ها: روزهای واپسین، شیر یهودا و حرکت‌های نهایی مکاشفه

Jeff Pippenger

2024-09-06

در باب پنجم مکاشفه، شیر سبط یهودا نمایانگر مقام مسیح است، به‌عنوان آن که غالب شد تا مطابق اراده خویشت بر کلام خدا مهر نهی و آن را بگشاید. در سال ۱۹۸۹، صد و بیست و شش سال پس از شورش ۱۸۶۳، شیر سبط یهودا مهر شش آیه پایانی باب یازدهم دانیال را گشود. آن آیات با زخم مهلک نهاد پاپی در سال ۱۷۹۸ آغاز می‌شوند و شهادت می‌دهند که چگونه آن زخم شفا خواهد یافت و فراتر از آن، به زخم مهلک نهایی نهاد پاپی می‌پردازند. این آیات از همان‌جا آغاز می‌شوند که به پایان می‌رسند؛ با داوری روم پاپی.

آن شش آیه شفای زخم مرگبار پاپیت را توصیف می‌کنند و نیز نشان می‌دهند که چگونه اتحاد سه‌گانه اژدها، وحش و پیامبر دروغین جهان را به هرمجدون می‌کشاند؛ هرمجدونی که در آیه چهل‌وپنج با عبارت «میان دریاها و کوه مقدس پرشکوه» مشخص شده است.

آلفا و امگا بیانگر ویژگی مسیح است که همواره پایان را با آغاز نشان می‌دهد. جنبش اصلاحی یکصد و چهل و چهار هزار نفر همان جنبش فرشته سوم است؛ جنبشی پایانی که آغازش آن را پیشاپیش ترسیم کرده بود، و آن آغاز، جنبش میلری فرشته اول و دوم بود. جنبش میلری در زمان پایان در سال 1798 آغاز شد؛ همان‌جا که شش آیه پایانی باب یازدهم کتاب دانیال آغاز می‌شود، و این جنبش در گشایش داوری در 22 اکتبر 1844 پایان یافت. جنبش یکصد و چهل و چهار هزار نفر در زمان قانون یکشنبه در ایالات متحده آمریکا پایان می‌یابد.

در آغاز جنبش «زمان پایان» در سال ۱۹۸۹، شیر قبیله یهودا شش آیه پایانی فصل یازدهم دانیال را مهرگشایی کرد، و در پایان جنبش، درست پیش از قانون روز یکشنبه، او تاریخ پنهان آیه چهل فصل یازدهم دانیال را مهرگشایی می‌کند. تفسیر خواهر وایت درباره اینکه کدام بخش دانیال مهرگشایی شده است، هم به مهرگشایی سال ۱۹۸۹ می‌پردازد و هم به مهرگشایی‌ای که از ژوئیه ۲۰۲۳ آغاز شد.

کتابی که مهر شده بود، کتاب مکاشفه نبود، بلکه آن بخش نبوت دانیال بود که به روزهای آخر مربوط می‌شد. کتاب مقدس می‌گوید: «اما تو، ای دانیال، سخنان را پنهان کن و کتاب را تا زمان پایان مهر کن؛ بسیاری به این سو و آن سو خواهند رفت و دانش افزوده خواهد شد» (دانیال ۴:۱۲). وقتی کتاب گشوده شد، این اعلام شد: «دیگر زمانی در کار نخواهد بود.» (رجوع کنید به مکاشفه ۱۰:۶). کتاب دانیال اکنون مهر آن گشوده شده است، و مکاشفه‌ای که مسیح به یوحنا داد باید به همه ساکنان زمین برسد. به واسطه افزایش دانش، قومی مهیا خواهد شد تا در روزهای آخر بایستد...

در پیام نخستین فرشته، از انسان‌ها خواسته می‌شود خداوند، آفریننده ما، را که جهان و هر آنچه در آن است آفرید، بپرستند. آنان به یکی از نهادهای پاپی حرمت نهاده و شریعت یهوه را بی‌اثر کرده‌اند، اما شناخت در این موضوع افزایش خواهد یافت. پیام‌های برگزیده، کتاب ۲، ۱۰۵، ۱۰۶.

بخشی از کتاب دانیال که در سال 1989 به ایام آخر مربوط می‌شد، شش آیه پایانی باب یازدهم بود، و هنگامی که جنبش یکصد و چهل و چهار هزار به پایان خود می‌رسد، بخشی از کتاب دانیال که مهرش گشوده می‌شود، تاریخ پنهان آیه چهل است که نمایانگر تاریخ از 1989 تا قانون روز یکشنبه در ایالات متحده است. تاریخ پنهان آیه چهل، تاریخ یکصد و چهل و چهار هزار است. هر پیامبری بر آن دوره

شهادت می‌دهد.

در این فراز، افزایش دانشی که «قرار است مردمی را برای ایستادن در روزهای آخر آماده کند»، نمایانگر برداشته شدن مهر از شش آیه پایانی در سال ۱۹۸۹ است، و همچنین نمایانگر برداشته شدن مهر از تاریخ پنهان آیه چهل. در هر دو تاریخ، الهام تصریح می‌کند که قرار است درباره قدرت پایی و قانون یکشنبه افزایشی در دانش حاصل شود. در هر دو، آغاز و پایان جنبش صد و چهل و چهار هزار، افزایش دانش فرایندی آزمون‌گر سه مرحله‌ای پدید می‌آورد، چنان‌که در باب دوازدهم دانیال نشان داده شده است.

و گفت: برو به راه خود، ای دانیال؛ زیرا این سخنان تا زمان آخر بسته و مهر شده‌اند. بسیاری پاک خواهند شد، سفید خواهند گردید و آزموده خواهند شد؛ اما شیربان بدکاری خواهند کرد، و هیچ‌یک از شیربان نخواهند فهمید؛ اما دانیان خواهند فهمید. دانیال ۱۲: ۹، ۱۰.

همانند همه جنبش‌های اصلاحی مقدس، سه گامی که دانیال با «پاکیزه شوند، سفید گردند و آزموده شوند» بیان کرده است، نشانه‌های راهی را ترسیم می‌کنند: نخست فرود آمدن نمادی الهی، سپس آزمون ناشی از ناکامی یک پیشگویی، و آنگاه محکمی سوم که سرشت دو دسته‌ای را که بر پایه پذیرش یا رد افزایش گشوده شده دانش شکل می‌گیرند، آشکار می‌سازد. با آغاز جنبش یکصد و چهل و چهار هزار، سه گام عبارت بودند از 11 سپتامبر 2001، سپس 18 ژوئیه 2020، و آنگاه قانون یکشنبه. در پایان همان جنبش نیز سه گام عبارت‌اند از ژوئیه 2023، فرا رسیدن پیام فریاد نیمه‌شب و قانون یکشنبه.

پیامی که قوم خدا را برای ایستادن آماده می‌کند و در ژوئیه ۲۰۲۳ مهرش گشوده شد، چندین نکته از حقیقت نبوی را در بر دارد و همراه با آن‌ها «استخوان‌های خشک و مرده» حزقیال در باب سی و هفتم نیز آمده است. حزقیال دو پیام ارائه می‌کند. پیام نخست استخوان‌ها را دوباره گرد هم می‌آورد، اما تا پیام دوم نبود که اسرائیل همچون سپاهی نیرومند بر پاهای خود ایستاد. دو شاهد مکاشفه، باب یازدهم، هنگامی که از روح‌القدس پر شدند، برپا ایستادند.

و پس از سه روز و نیم، روح حیات از جانب خدا در ایشان وارد شد و ایشان بر پاهای خود ایستادند؛ و ترسی عظیم بر کسانی که ایشان را دیدند فرو افتاد. مکاشفه ۱۱: ۱۱.

حزقیال همان حقیقت را تعلیم می‌دهد.

و به من گفت: ای پسر انسان، بر پاهای خود بایست، و با تو سخن خواهم گفت. و هنگامی که با من سخن گفت، روح در من درآمد و مرا بر پاهایم برپا داشت، تا او را که با من سخن می‌گفت، بشنوم. حزقیال ۱: ۲، ۳.

وقتی خواهر وایت می‌گوید: «با افزایش دانش، قومی باید برای ایستادن در روزهای آخر آماده شود.» افزایش دانش در مثل ده باکره به‌عنوان «روغن» شناخته شده است و این «روغن» نمایانگر «پیام‌های روح خدا» و همچنین «روح‌القدس» و نیز «شخصیت» است.

میان ژوئیه ۲۰۲۳ و قانون یکشنبه‌ای که به‌زودی فرا می‌رسد، افزایشی در معرفت رخ می‌دهد که به قوم خدا حیات می‌بخشد و آنان برمی‌خیزند. آنان برمی‌خیزند و نشان می‌دهند که «روغن» پیامی را دارند که در آن زمان مهرش گشوده شد. وقتی روح‌القدس را درون ظرف‌های خود دارند، برمی‌خیزند؛ و هنگامی که سیرتی آماده برای مهر خدا دارند، برمی‌خیزند.

نخستین گام آزمون که در جولای ۲۰۲۳ آغاز شد، با دوره‌ای دنیال شد که به همان داوطلبان امکان می‌دهد روغن را بپذیرند یا رد کنند. آنان که آن را می‌پذیرند مهر می‌شوند و سپس در هنگام قانون نزدیک‌الوقوع یکشنبه همچون بیرقی برافراشته می‌شوند. آنان که روغن را رد می‌کنند، دچار گمراهی

شدید می‌شوند.

آن داوطلبان در ژوئیه ۲۰۲۳ از خواب روحانی بیدار شدند و سپس با فرایند آزمون نهایی پیش از پایان مهلت فردی‌شان روبه‌رو شدند. این فرایند آزمون در چارچوب آزمونی نبوی که با شکل‌گیری تصویر وحش پیوند داشت قرار گرفته بود، در زمانی که همان داوطلبان می‌بایست دوباره به حیات بازگردند و تصویر مسیح را در درون خود شکل دهند. ساختار نبوی محل انجام آزمون، دوره تاریخی از ۱۹۸۹ تا قانون یکشنبه است. ناتوانی آن داوطلبان از بیدار شدن موجب شد خداوند اجازه دهد بدعت‌ها وارد شوند.

خدا قوم خود را بیدار خواهد ساخت؛ اگر راه‌های دیگر مؤثر نیفتد، بدعت‌ها در میان‌شان رخنه خواهد کرد تا آنان را غربال کند و گاه را از گندم جدا سازد. خداوند همه کسانی را که به کلام او ایمان دارند فرامی‌خواند که از خواب برخیزند. نور گرانبهایی آمده است که مناسب این زمان است. این حقیقت کتاب مقدس است که خطراتی را که درست پیش روی ماست نشان می‌دهد. این نور باید ما را به مطالعه‌ای سخت‌کوشانه در کتاب مقدس و به بررسی‌ای بس انتقادی از مواضعی که بدان‌ها پایبندیم رهنمون شود. خدا می‌خواهد همه جوانب و مواضع حقیقت، به‌گونه‌ای کامل و پیگیرانه، با دعا و روزه جست‌وجو شوند. شهادت‌ها، جلد ۵، صفحه ۷۰۸.

تمام پیامبران به روزهای آخر می‌پردازند، پس در این روزهای آخر، در ژوئیه ۲۰۲۳، خداوند تلاش کرد قوم خود را «برانگیزد»، اما تلاش‌های او ناکام ماند، و او اجازه داد نخستین مناقشه بر سر نمادی از روم در تاریخ ادونتیسیم تکرار شود تا هشدار باشد از نزدیکی پایان. او این کار را کرد، با آن که «نور گران‌بها» «آمده بود، مناسب این زمان». نوری که در ژوئیه ۲۰۲۳ رسید، «حقیقت کتاب مقدس است که خطراتی را که همین اکنون بر ماست، نشان می‌دهد». آن نور می‌بایست «ما را به مطالعه‌ای دقیق و جدی کتاب مقدس و موشکافانه‌ترین بررسی‌ها از مواضعی که داریم» هدایت می‌کرد.

تاریخچه پنهان آیه چهارم در آیات ده تا پانزده باب یازدهم دانیال بازنمایی شده است، زیرا آلفا و اومگا پایان آخرین نبوت دانیال را با آغازش به تصویر کشیدند. در آستانه ناکامی ۱۸ ژوئیه ۲۰۲۰، شیطان درباره آیات ده تا پانزده سردرگمی پدید آورده بود، زیرا او می‌دانست آغاز باب کلید بازنمایی پایان باب است. سپس مناقشه اولیه آیه چهاردهم مطرح شد.

"هیچ چیز فریبکار بزرگ را به اندازه آگاه شدن ما از حيله‌های او نمی‌ترساند." جلال عظیم، ۵۱۶.

از تلاش‌های شیطانی برای مغشوش کردن معنا و مقصود آن آیات روشن است که خود آن‌ها بخش مهمی از فرایند آزمون‌اند که اکنون نامزدها را برای قرار گرفتن در شمار صد و چهل و چهار هزار نفر غربال می‌کند. خواهر وایت تأکید می‌کند که تاریخی که در باب یازدهم دانیال به تصویر کشیده شده و پیش از زمان پایان در سال ۱۷۹۸ تحقق یافته است، در شش آیه پایانی تکرار می‌شود.

"ما وقتی برای از دست دادن نداریم. روزگار پرآشوبی پیش رویمان است. جهان با روح جنگ به تلاطم افتاده است. به‌زودی صحنه‌های آشوبی که در نبوت‌ها از آن سخن گفته شده، رخ خواهد داد. نبوت باب یازدهم دانیال تقریباً به تحقق کامل خود رسیده است. بخش زیادی از آنچه برای تحقق این نبوت در تاریخ رخ داده است، تکرار خواهد شد." منتشرات دست‌نوشته‌ها، شماره ۱۳، ۳۹۴.

من معتقدم که تمام تاریخی که در آیات یک تا سی و نه بازنمایی شده، در شش آیه پایانی این فصل تکرار شده است. همچنین بر این باورم که تاریخ ایام آخر، که تاریخ ختم داوری‌ای است که در ۲۲ اکتبر ۱۸۴۴ آغاز شد، با دو دوره اصلی نبوی نمایانده شده است. دوره نخست نمایانگر داوری‌ای است که بر خانه خدا انجام می‌شود، و پس از آن دوره‌ای فرا می‌رسد که در آن داوری درباره کسانی که بیرون از

خانه خدا هستند انجام می‌گیرد. دوره نخست در 1989 آغاز شد و در قانون یکشنبه در ایالات متحده پایان می‌یابد، که خود آغاز دوره دوم را رقم می‌زند؛ دوره‌ای که وقتی میکائیل برمی‌خیزد و مهلت بشر پایان می‌یابد، به پایان می‌رسد. تاریخ پنهان آیه چهل نیز در 1989 آغاز می‌شود و در آیه چهل‌ویک پایان می‌یابد که همان قانون یکشنبه در ایالات متحده است.

آن همان تاریخی است که در آیات ده تا پانزده همان باب آمده است. آن تاریخ با تاریخ پیروان میلر از وقت پایان در سال ۱۷۹۸ تا آغاز داوری در ۲۲ اکتبر ۱۸۴۴ موازی است. آن دو تاریخ با تاریخ نبوی که از تولد مسیح آغاز شد و بر صلیب خاتمه یافت، موازی‌اند.

تاریخی که از سال ۱۹۸۹ آغاز می‌شود، دوره آزمونی را که در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ شروع شد در بر می‌گیرد؛ چنان‌که به وسیله دوره آزمونی که در ۱۱ اوت ۱۸۴۰ آغاز شد و نیز دوره آزمونی که از تعمیم مسیح آغاز گردید، تمثیل شده است. شکل‌گیری تصویر وحش در چندین خط از تاریخ نبوی، نمونه‌وار به تصویر کشیده شده است. یکی از آن بازنمایی‌ها از همان دوره زمانی، زمان مهرشدن یکصد و چهل و چهار هزار نفر است که در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ آغاز شد و در قانون روز یکشنبه که به زودی فرا می‌رسد، به پایان می‌رسد. تاریخ پنهان آیه چهل را نیز می‌توان با خط زمانی ۲۲ اکتبر ۱۸۴۴ تا شورش ۱۸۶۳ همپوشانی داد.

۲۲ اکتبر ۱۸۴۴ نشانگر فرا رسیدن فرشته سوم بود. همچون آمدن هر فرشته نبوی، او پیامی داشت که می‌بایست خورده شود، اما چنین نشد؛ و میلری‌گری فیلادلفیایی به میلری‌گری لاودیکیایی تبدیل شد، پیش از سال ۱۸۶۳؛ زمانی که آنان رسماً نام «ادونتیست‌های روز هفتم» را بر خود نهادند و سرگردانی در بیابان عصیان را آغاز کردند که تا به امروز ادامه دارد. تاریخ ۱۸۴۴ تا ۱۸۶۳ نمایانگر کسانی است که دعوت برای بودن در شمار یکصد و چهل و چهار هزار نفر را رد می‌کنند. آنان همان شریران باب دوازدهم دانیال، مجمع استهزاگران ارمیا، کنیسه شیطان یوحنا و دوشیزگان نادان متی‌اند.

پیام هشدارآمیزی که مسیح آن را «رجاست ویرانگر، که دانیال نبی از آن سخن گفته» نامید، هشدار است برای گریختن پیش از ویرانی و پراکندگی‌ای که در پی خواهد آمد. در سال ۶۶ میلادی، سردار رومی سستیوس این هشدار را برای مسیحیان دوران روم بت‌پرست محقق ساخت. در قرن نخست، پولس رسول همان هشدار را برای مسیحیانی که در دوران روم پاپی رنج خواهند برد، به ثبت رساند. هشدار به سبت‌نگهداران برای ترک شهرها و زندگی در مناطق روستایی در سال ۱۸۸۸ آمد؛ همان سالی که لایحه بلر، نخستین تلاش برای برقراری یکشنبه به‌عنوان روز ملی استراحت، مطرح شد. لایحه بلر همان هشدار به گریختن بود، در تحقق اشاره مسیح به «رجاست ویرانگر» مورد اشاره دانیال.

همان‌گونه که درباره سستیوس در سال ۶۶ میلادی رخ داد، لایحه بلر به‌گونه‌ای مشیت‌آمیز پس گرفته شد. سال ۱۸۸۸ ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ را تمثیل می‌کند، زیرا خواهر وایت در هر دو تاریخ فرود آمدن فرشته باب هجده مکاشفه را نشان می‌دهد. هشدار گریختن از شهرها در ایام آخر، در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ به قوت خود جاری شد. بنابراین، لایحه بلر ۱۸۸۸، قانون پاتریوت ۲۰۰۱ را تمثیل می‌کرد. فرشته‌ای که در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ فرود آمد، در سه آیه نخست باب هجده مکاشفه، پیام هشدار نهایی را اعلان می‌کند و پیام هشدار نهایی نیز همان پیام فرشته سوم است، هرچند پیامی که فرشته سوم در باب چهارده نمایندگی می‌کند، همان بیان‌های حقیقت باب هجده نیست. خط بر خط، آنان همان پیام هشدارند.

رجاست ویران‌کننده که دانیال نبی از آن سخن گفته بود، نشانه‌ای بود که از سوی مسیح داده شد تا زمان گریز قوم او برای حفظ جان‌شان را مشخص کند. این پیامی هشداردهنده است، و بنابراین باید آخرین پیام هشدار باشد، هرچند با واژه‌هایی متفاوت از پیامی که در باب چهاردهم و نیز باب هجدهم مکاشفه بیان شده است. روایتی که از آیه شانزدهم باب پانزدهم ارمیا آغاز می‌شود، همان دوره نبوی پیام هشداردهنده آزمایشی است. این دوره از آنجا آغاز می‌شود که ارمیا کلام خدا را می‌خورد، و این

هنگامی رخ می‌دهد که فرشته فرود می‌آید، همان‌گونه که او نیز وقتی ساختمان‌های عظیم شهر نیویورک فرو ریختند، فرود آمد.

وقتی ارمیا اعلام می‌کند: «کلام تو یافت شد و آن را خوردم؛ و کلام تو شادی و سرور دل من شد»، او نمایانگر آزمون نخست دانیال درباره خوراک در باب نخست است، و نیز یوحنا در باب دهم مکاشفه که کتاب را از دست فرشته می‌گیرد و آن را می‌خورد. خوردن پیام از زمانی آغاز می‌شود که فرشته‌ای می‌رسد، و با رسیدن فرشته، نبوتی آزمایشی مهرش گشوده می‌شود. با آمدن فرشته، دوره نخست آزمایش آغاز می‌شود و با آغاز دوره دوم آزمایش پایان می‌یابد، و هنگامی که میکائیل برمی‌خیزد، دوره دوم آزمایش پایان می‌پذیرد.

وقتی فرشته می‌رسد، باران پسین شروع به باریدن می‌کند.

باران پسین بر قوم خدا خواهد بارید. فرشته‌ای نیرومند از آسمان فرود خواهد آمد، و سراسر زمین با جلال او روشن خواهد شد. ۲۱، Review and Herald، آوریل ۱۸۹۱.

باران پسین را کسانی دریافت می‌کنند که در راه‌های کهن ارمیا گام می‌زنند.

خداوند چنین می‌فرماید: در راه‌ها بایستید و بنگرید، و راه‌های دیرین را بجوید که راه نیکو کدام است، و در آن گام بردارید تا برای جان‌های شما آرامی بیابید. اما گفتند: در آن راه نخواهیم رفت. همچنین بر شما نگرهبانانی گماشتم و گفتم: به آواز شیپور گوش فرا دهید. اما گفتند: گوش فرا نخواهیم داد. ارمیا ۱۶:۶، ۱۷.

«شیپور»ی که «نگهبانان» می‌نوازند، همان پیام لائودیکه است که جونز و واگنر در سال ۱۸۸۸ ارائه کردند.

با صدای بلند فریاد بزن، دریغ مکن؛ صدايت را چون شیپور بلند کن، و به قوم من تقصیرشان و به خاندان یعقوب گناهانشان را اعلام کن. اشعیا ۱:۵۸.

در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، مهر کردن آن صد و چهل و چهار هزار نفر آغاز شد. پیامی هشداردهنده به لائودیکه اعلام شد.

«پیامی که از سوی ای. تی. جونز و ای. جی. واگنر به ما داده شد، پیام خدا برای کلیسای لائودیکه است، و وای بر هر کس که مدعی ایمان به حقیقت است و با این حال پرتوهای عطاشده از جانب خدا را به دیگران بازتاب نمی‌دهد.» اسناد ۱۸۸۸، ۱۰۵۳.

هشدار به لائودیکه همان صدای شیپور دیده‌بانان ارمیاست که کلیسای ادونتیست روز هفتم لائودیکه از شنیدن آن سر باز می‌زند. این هشدار، گریز از شهرها به سوی املاک روستایی پیش از فرا رسیدن قانون یکشنبه‌ای است که به زودی می‌آید.

آنچه همین حالا درباره این خطوط پیشگویانه گوناگون بیان کردم، تلاشی بود برای برانگیختن بصیرت شما تا شما را تشویق کنم که واقعاً آنچه را در شرف نوشتن آن هستم بیازمایید. شاید مهم‌ترین ویژگی تصویر از وحش و برای وحش این باشد که در روزهای آخر دو بار تصویری از و برای وحش شکل می‌گیرد: نخست در ایالات متحده، و سپس در ملت‌های جهان.

برخی ویژگی‌های نبوی با تصویری که برای وحش ساخته می‌شود و نیز با خود تصویر وحش مرتبط‌اند، که اگر بخواهیم از فرایند آزمون نبوی این تصویر روم عبور کنیم، لازم است آن‌ها را به درستی به کار ببریم. عنصر مهم دوم دوره آزمون تصویر وحش (که می‌توان آن را با چند شاهد نشان داد) این است که زمان مهر شدن صد و چهل و چهار هزار در دوره آزمون تصویر وحش در ایالات متحده رخ می‌دهد؛

و اینکه دورهٔ آزمون تصویر وحش در ملت‌های جهان زمانی است که دیگر فرزندان خدا که در هنگام آن قانون یکشنبه هنوز در بابل‌اند (که با ۳۲۱ نشان داده شده است)، در گله گردآوری می‌شوند.

تمثال وحش نمایانگر دو دورهٔ مشخص و به‌هم‌پیوستهٔ زمان آزمایش است، و آن دو زمان آزمایش همچنین نمایانگر گردهم‌آیی نهایی یکصد و چهل و چهار هزار باب هفتم مکاشفه هستند، و پس از آن، جمعیت عظیم در همان باب.

در آیهٔ یازدهم از باب سیزدهم مکاشفه، در هنگام قانون یکشنبه، ایالات متحده همچون اژدها سخن می‌گوید. سپس می‌رود تا همهٔ ملت‌های جهان را بفریبد و به آن ملت‌ها می‌گوید که ایشان نیز تمثال جهانی وحش را بسازند، همان‌گونه که ایالات متحده به‌تازگی انجام داده است. دوره‌ای که با قانون یکشنبه آغاز می‌شود - که با قانون یکشنبه کنستانتین در سال ۳۲۱ نشان داده شده است - هنگامی پایان می‌یابد که آخرین ملت در برابر روم پاپی سر فرود آورد، پایانی که با قانون یکشنبه سال ۵۳۸ نشان داده شده است؛ زیرا در باب سیزدهم، ایالات متحده قدرت دارد تمثال وحش را زنده کند و وادارد که سخن بگوید. این دوره با قانون یکشنبه سال ۳۲۱ آغاز می‌شود و با قانون یکشنبه سال ۵۳۸ پایان می‌یابد.

در سال ۲۰۰۱ دولت ایالات متحده با «به زبان جاری کردن» قانون پاتریوت را به قانون تبدیل کرد.

ما این مطالعه را در مقاله بعدی ادامه خواهیم داد.